Quaresma - Diumenge de Rams

Per AgustiG el dl., 30/03/2020 - 00:00

Is 50,4-7
Fl 2,6-11
Mt 21,1-11.26,14-27,66

-Pujar, baixar, tornar a pujar ...

Aquestes paraules, que poden semblar "un joc de paraules", resumeixen bé aquesta Setmana Santa de Jesús de Natzaret, que comença amb el que els cristians anomenem Diumenge de Rams.

Aquest és un diumenge humil i alegre. Sí, és una festa alegre, però té un to d'humilitat, que ens desconcerta. Per què Jesús accepta que se li faci la festa, amb rams, càntics i al·leluies? Ell ha pujat a Jerusalem per un altre motiu: complir el pla de Déu Pare de salvar-nos a tots nosaltres amb el do de la seva vida, en un final tràgic: la mort en creu.

Però precisament aquesta mort de Jesús un divendres a la tarda, sobre una creu, alçada a la part alta d'un turó, no és el final d'una història, sinó el començament del dia més important per a tots nosaltres, aquell en què tots hem rebut aquesta salvació, una obertura definitiva del Regne del Pare.

Jesús ha estat sempre un pedagog. Un pedagog ensenya amb actes progressius allò que és difícil de comprendre. Jesús, aquell matí de diumenge, en què hi ha molta gent a Jerusalem preparant la festa de Pasqua, sap també que es parla molt d'ell, es murmura, que hi ha un complot dels caps religiosos per eliminar-lo

I si alguna cosa ens admira en Jesús , fill de Josep i de Maria, és el seu coratge, la seva valentia, que l'anima a anar, com se sol dir, directament "a la boca del llop". Va entrar a la ciutat santa. Sap que és conegut com un gran profeta; la gent l'estima, perquè ha fet molt bé a tota classe de malalts i menyspreats.

I aquesta gent vol honorar-lo, i preparen una senzilla festa d'acollida. I el segueix amb aquesta manera de fer de la gent de poble. No entrarà a la ciutat muntat en un formós cavall com a gran cap, sinó com un cap de poble, sobre un pollí.

Tant se val. La gent el veu i es posen a cantar, a agitar rams d'olivera o altres branques d'arbres. I molts vindran corrent per a aquesta bella acollida bella, però humil Entre ells hi ha els seus deixebles, feliços de veure que no passa la tan temuda situació de policies i soldats, ja que aquest dia no és el de la gran conjura. Es deixa fer i cantar el poble, al seu Rei dels jueus, que no ve a treure el poder als cristians de Roma. "Hosanna al fill de David" és a dir, al Messies.

És la preparació, el començament d'aquesta setmana tan gran i tan greu, que acabarà amb el camí de Jesús pujant a la Muntanya de la Passió, amb la seva creu. Allà ens mostrarà el seu amor, perquè ell ha dit: "Ningú no té un amor més gran, que el qui dóna la vida pels seus amics"

Però hem de valorar primer la seva humilitat; la humilitat és el tret característic d'aquest Messies. Sense humilitat, no hagués anat tan lluny en aquest projecte de salvació de la humanitat. Perquè Ell sap que l'arrel del mal del món és la supèrbia. Sant Pau ens ho ha dit en una de les seves cartes: "Jesús es va humiliar, com un home obedient, com un esclau que se sap menyspreat. Però aquesta humilitat va tocar la fibra paterna de Déu, que no va trigar a exaltar-lo el dia de la Resurrecció. "

Nosaltres estimem Jesús, i admirem el seu coratge i la seva humilitat. I desitgem acompanyar-lo aquests dies, amb els apòstols, les dones de Jerusalem i arribar amb Maria fins al peu de la creu. No podem deixar només a Jesús, i en aquests dies de patiment general, ens sentim a prop del poble que pateix. Per això, hem de demanar al Senyor el do de la seva valentia, del seu coratge per continuar el camí, amb Ell i amb els nostres germans. Sabem i creiem que no tot acaba el divendres sant, i que a la foscor succeeix la llum de la Vida.

Que la fe en Ell ens ajudi a superar totes les proves. La Vida és més forta que el sofriment i el dolor. Però és la fe, que ens dona la claredat per celebrar amb goig el dia de Pasqua.

(Senyor, et demanem pels que no tenen fe, i pels que pateixen en la soledat, sobretot els nens, els ancians i els més abandonats. Amén).

ETIQUETES
HUMILITAT CORATGE